

PRIMARUL NICU MODOVAN VA TRANSFORMA ALEEA GĂRII ÎNTR-O PIAȚĂ MODERNĂ

written by J de S | 07/05/2014

Un proiect de mare importanță aflat pe agenda de lucru al primarului Nicu Moldovan este modernizarea centrului orașului de pe malul Someșului Mare, centru care va fi transformat în totalitate într-un modern centru civic al localității. Planurile administrației locale de reamenajare a centrului orașului Beclean din punct de vedere arhitectonic și urbanistic se apropie cu pași repezi de momentul când va fi dat startul lucrărilor.

Există trei puncte de reper în ceea ce privește reconstrucția centrului orașului. Primul reper este biserica reformată și spațiul din jurul acesteia, unde se va interveni la toate nivelurile urbanistice, spații verzi, rondouri cu flori, amenajări peisagistice, fântâna arteziană.

O etapă importantă este reprezentată de modernizarea parcului orașului. Aici vor

exista sisteme noi de irigații, spații verzi și amenajări peisagistice spectaculoase, aranjamente florale multicolore, băncuțe, locuri de joacă pentru copii. Cel de-al treilea reper în remodelarea centrului este piața mică, acolo unde va fi și noul sediu administrativ al orașului Beclean, care după toate probabilitățile va fi inaugurat în toamna acestui an.

Nu trebuie să uităm de Aleea Gării care va fi transformată într-o modernă piață centrală al orașului. Trebuie să se știe că toate aceste transformări vor fi realizate treptat, în mai multe etape, de-a lungul anilor 2014, 2015 și începutul lui 2016, atunci când toți beclenarii, precum și toți cei care vor vizita orașul de pe Someș vor putea vedea o altă față a centrului orașului Beclean.

ANDRA ROTARU, ÎN DIALOG CU NICOLAE AVRAM ÎN HYPERION, NR.1-2-3 / 2014 :

written by J de S | 07/05/2014

„Crima este fără început și fără sfârșit”

În 2013, la Casa de editură Max Blecher, în colecția “Plantații” a apărut volumul de poezie “All Death Jazz”, de Nicolae Avram. “All Death Jazz relevă fațetele inepuizabile ale unor dezmoșteniți ai soartei în care, deși nu ne vine ușor, sfârșim prin a ne recunoaște pe noi înșine.” (O. Nimigean) Acesta este primul interviu publicat de Nicolae Avram:

“All Death Jazz” continuă volumul anterior, „Federeii”. Ce a rămas nespus?

Să ne înțelegem : Federeii și All Death Jazz nu sunt decât niște povești. E adevărat, puse în versuri. Când am fost mic, am fost fascinat de Șeherezada. Se știe, ca să nu fie decapitată, regina începe să-i spună proaspătului soț o poveste. Poveste pe care o întrerupe la răsăritul soarelui.

Acum, s-a pus problema dacă voi mai putea continua acest spectacol grotesc - lilial. Violent-fascinant. Dacă, vorba prietenului Ștefan Manasia: „va mai putea să plonjeze în lumea teribilă a federeului”. S-a mers până acolo încât, mi s-a cerut să-mi schimb registrul liric, să regăsesc altfel poezia. În Cântece de sinucigaș(2000) și în Litanii pentru diavol (2006) am încercat să fiu liric. Să pun mască lucrurilor. Podoabe. Tinichele. „Publicate în anii scrierii lor (până în 1990), nu ar fi fost cu nimic mai prejos decât lirica neoexpresionistă a unor Ion Mureșan, Viorel Mureșan, Ion Cristofor”, crede același nemuritor Ștefan Manasia.

Cântece de sinucigaș au fost scrise în perioada adolescenței mele la casa de copii. Au fost citite în cenaclul Saeculum de la Beclean. Manuscrisul a fost girat de regretatul Radu Săplăcan. A câștigat numeroase premii , printre care trei premii

naționale. Cu toate astea, deși în `97 a luat premiul editurii Augusta (Timișoara) la Festivalul de poezie „Nicolae Labiș” de la Suceava, manuscrisul a văzut lumina tiparului abia în 2000 la o editură obscură. În 2000, în poezie, lucrurile au început să se schimbe. Apăruseră teribili douămiiști. Eu veneam, se pare, cu o poezie obosită.

Cu Federeii nu am făcut altceva decât să răsucesc, la sugestia poetului, maestrului și prietenului O. Nimigean, căruia îi sunt recunoscător, cât mai adânc și fără patetism, cuțitul în rană. Am dat la o parte imaginile și am coborât în bolgie. Am lăsat să iasă la iveală monstruozitatea goală, directă, necosmetizată, din casele de copii ale comunismului românesc. Din care am făcut parte.

În acele vremuri de demult, moartea lua diferite forme și venea de peste tot: dinspre adulții care ar fi trebuit să aibă grijă de copii, dinspre oglinzi, dinspre „prăjiturilele dulci de mălai” etc. Moartea era la fel de prezentă ca viața, trăia la egalitate cu ea.

În acele vremuri, moartea era ceva normal ca și împutitele macaroane cu brânză pe care le primeam aproape în fiecare seară la orfelinat. Chiar din primele zile am auzit tot felul de povești. Cu fete răpite, violate în păduri, în peșteri, cu băieți bătuți și dați de haleală câinilor. Milițienilor.

Când am reușit să-mi deschid ochii, moartea era deja pretutindeni. Sub diferite forme. Îmi amintesc o zi friguroasă de iarnă. Să fi avut vreo zece ani. Stăteam cu băieții pe coridoare. Ne jucam. Cineva făcuse rost de câteva chibrituri. Am ieșit afară și am aprins în spatele clădirii un foc de cartoane. Un băiat mare s-a apropiat pe nevăzute de noi și l-a pălit pe unul dintre băieți, care stătea ghemuit în jurul focului, cu o piatră drept în moalele capului. Copilul s-a prăbușit sub o băltoacă de sânge. Câteva zile mai târziu am auzit că băiatul lovit în cap a fost dus la spital. Și că s-a făcut bine. Eu de atunci nu l-am mai văzut niciodată.

După educatori, pedagogii și băieții mari făceau legea în orfelinat. De la lustruitul podelelor până la a sta capră sau a lua muie, nu era decât un pas. Frumusețea era că torționarii noștri știau să pună ditamai cearceaful pe țămbal. Fiind copil nu puteam protesta. În fața bestiiilor nu era altă soluție decât să-ți pleci capul și să ridici mâinile.

Spaima, frica, trauma erau așa de mari încât unii orfelini și-au pierdut mințile. După „eliberare”, nu au reușit niciodată să se integreze în societate. Mulți au

înfundat pușcăria. Alții, nici după 20 de ani de la ieșirea de la casa de copii nu au o casă. Sunt la mila primăriilor și rătăcesc pe stradă după o bucată de pâine.

Autenticitatea din "All Death Jazz" generează multiple fațete, care se extind unele dintr-altele.

În poezie și nu numai, să fii autentic înseamnă să fii tu însuți. Crud și neiertător. Cu Federeii și All Death Jazz mi-am descoperit propria voce. Poezia se naște din adevărul trăit. Fără sentimentalisme și lamentări de doi bani. Am scris All Death Jazz fără teama că am să fiu judecat sau criticat. Știind că nu am ce să pierd. În All Deth Jazz, omul e pervers. Monstruos. Anormal. Vinovat fără să fi greșit cu nimic. Vinovat pentru că a crescut într-o casă de copii. Comunistă. Într-un sistem totalitar.

Isus și-a pierdut autenticitatea în momentul în care s-a dat pe sine preț de răscumpărare.

În All Death Jazz, lucrurile sunt duse mai departe decât în Federeii. A trebuit să fac asta, deoarece riscam să mă repet. Am introdus a treia voce. Trei registre poetice diferite, care o fac „polifonică și seducătoare ca un roman” (Ștefan Manasia). „Poezia se obține, înainte de toate, prin duritate și nuditate stilistică” (Daniel C. Enache).

Volumul este mult mai îngrijit și mai „filtrat liric” (Emanuel Modoc). Mai mult decât atât, am renunțat, deși pare ciudat, la poezie. Sub aceste fațete de care vorbești, Andra, am vrut ca cititorul să descopere această alternanță între grotesc și liliac, între sublim și abject. Între fascinant și ciudat. Am vrut să descopere, în ultimă instanță, ceea ce este mai luminos din partea întunecată. Din noi înșine.

Percepția celorlalți despre federei are șanse să fie schimbată? De ce stigmatul întrece valoarea umană?

Pentru foarte multă lume, a fi de la casa de copii e similar cu borfaș, țigan, păduchios. Handicapat. La școală și pe stradă, oamenii ne arătau cu degetul. În societate, toate sunt bune și frumoase, până află că ești de la casa de copii. Foști colegi de-ai mei și-au ascuns statutul de federeu. De rușine. Trăiesc toată viața cu frica asta în sân. Cu această pată. De parcă ar fi omorât pe cineva. Ca și Oedip.

La lucru, în familie, între prieteni, toate greșelile se pun pe seama că „ești de la

casa de copii”. După zece ani de căsnicie, o federită a trebuit să-și ia lumea în cap, pentru că bărbatul ei a aflat că „e de la casa de copii”. De atunci nu a mai scos-o din sărăntoacă, curvă, vacă ordinară. Împutită. Și asta după ce i-a dăruit doi copii.

Un federeu ajunge să trăiască o viață paralelă. Pe de o parte, va trebui să suporte viața fără să se plângă, pe de altă parte, este nevoit să-și retrăiască coșmarurile. În tăcere. Pentru că nu va fi înțeles de nimeni.

A pune fierul roșu pe gâtul unor copii discreditează. Devalorizează. Discriminează. Pentru că oamenii se tem. Pentru că sunt ignoranți. Pentru că religia e parvenire și convingerile morale sunt făcute praf.

Percepția, dacă are șanse să fie schimbată? Are, cu condiția ca aproapele să devină un mic Dumnezeu.

“pentru o clipă am crezut că dragostea/m-a vindecat ziua m-am transformat iarăși/ în porc”, scrieți într-un poem. Existau și constante în perioada aceea a „federeismului”?

Paradoxul este că federeu rămâi toată viața. Te naști și mori federeu. În perioada aceea, dragostea era cel mai înspăimântător și mai abject lucru. Dar și cel mai plin de poezie. Era în stare să vindece cele mai atroce dureri. Dar și să le adâncească. Să te facă una cu țărâna. Un federeu suporta orice. Bătăi. Umilințe. Foame. Un singur lucru nu-i plăcea: să-i furi dragostea. Mama aceea care l-a abandonat pe un peron de gară într-o valiză sau care l-a aruncat în tomberonul de gunoi.

Aveam vreo opt sau nouă ani când un orfelin făcuse rost de o fotografie cu o actriță. Credea că e mama lui. Dormea cu fotografia sub cap. Mânca cu ea sub farfurie. De teamă să nu i-o fure cineva. Era extaziat. Când prindea câteva minute libere, dădea fuga la poarta orfelinatului, în speranța că mama aceea din fotografie are să vină să-l vadă. Are să-l ducă acasă. Într-o dimineață fotografia a dispărut. Câteva zile mai târziu l-am întâlnit în curtea orfelinatului. Plin de sânge. Avea ochii scoși.

Și apoi nu înțelegeam, în acele vremuri, de ce iubitele noastre cădeau în plasa celor care trebuiau să aibă grijă de noi, de ce străinul care aducea un sac de boarfe drept „ajutor”, prefera fetițe la micul dejun, de ce băieții mari ne băgau

mâna în chiloți? De ce, ca loc de joacă, preferam țintirimurile? Au trebuit să treacă ani de zile ca să înțeleg că toate acestea se întâmplau fiindcă suntem oameni. Fiindcă semănăm. Crimei.

Din păcate, singura constantă în perioada aceea a federeismului era moartea.

„ce este patria mama tata”?

Patria-i pita cu usturoi mama curvă tata porc beat. Parcă așa ziceam în All Death Jazz. Din câte îmi amintesc, în acele vremuri, roiau prin casa de copii tot felul de oameni ciudați. De obicei îmbrăcați în negru. Noi, copiii, le zicem moartea.

Într-o după-amiază, în timpul orelor de meditație, educatorul nostru care ieșise chemat la telefon, intră în grupă cu doi oameni din aceia sinistri. Moartea în carne și oase. Foarte precipitat, educatorul ne spune să ne pregătim de dictare. Noi, copiii, rupem o foaie din caietul de dictare și așteptăm. Îngroziți. Educatorul zice: răspundeți ce este patria, mama, tata? Eu, cel puțin, nu am auzit niciodată de cuvintele astea: patria. Mama. Tata. Ne uitam ca proștii unul la altul. Singura mamă pe care o știam cu toții era tovarășa Elena Ceaușescu, mamă, iubită, eroină, savantă de renume mondial. Tata: tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului, geniu strateg al națiunii. Peste ani, scotocind după o revistă prin biroul educatorului, am dat într-un sertar pe care l-am descuiat cu un briceag, peste lucrările noastre de dictare. De atunci.

Despre patrie am auzit prima dată când, cu gașca, am șterpelit dintr-o biserică, mai multe pâini și o sticlă de vin care se aflau într-un coș cu nuiele. În fața altarului. Împodobit cu sălcii înflorite. Ca să nu fim prinși, am fugit pe dealuri și, în timp ce ascultam poveștile uluitoare ale unui prieten al cărui bunic luptase în al doilea război mondial, mâncam, uitându-ne la luna nouă, pâine cu usturoi sălbatic. Și beam vin.

NICOLAE AVRAM

All Death Jazz

CASA DE EDITURĂ
MAX BLECHER

Ce ați găsit dincolo de ziduri?

Credeam, ca orice orfelin, că am să găsesc o lume mai bună. Din păcate, am găsit străzi pustii, murdare și prăfuite, pe care le băteam zi de zi. După ce ieși de la casa de copii, statul nu te mai ajută cu nimic. De câte ori mă întorceam serile obosit și flămând, găseam poarta orfelinatului închisă. Nu o dată, am primit în loc de adăpost sau o bucată de pâine, un picior în fund și înjurături.

În primul an am dormit într-o căpiță de fân de pe malul râului Someș. Alături de un câine. De multe ori mă ascundeam în cimitir, fiindcă nu aveam de lucru. Căutam compania morților. Cel puțin erau singurii din partea cărora primeam răspunsuri. Ceașcă nu concepea să umbli hai-hui pe străzi. Fără să ai un loc de

muncă. Te săltau tablagiii și îți făceau, cât ai zice pește, dosar pentru canal. Era în anul 1985. Ce altceva puteam găsi decât foamete, frică, dominație, minciună, frig, singurătate, boli, întuneric, tiranie, moarte, alienare, nebunie. Dar, despre toate astea, într-un viitor roman. Gata pregătit. Pentru tipar.

COPIII DE LA CENTRUL PENTRU PROTECȚIA COPILULUI BECLEAN AU CELEBRAT ÎNVIEREA DOMNULUI

written by J de S | 07/05/2014

Copiii de la Centrul pentru Protecția Copilului din urbea de pe Someș au marcat momentul Învierii Domnului, cea mai importantă sărbătoare a creștinătății. Astfel copiii de la apartamentul 5, educatori : Alina Pop, Klara Ecsedi, Pompei Mocodean, Ersila Toma, au oferit celor prezenți scurte momente artistice prin care au marcat sărbătoarea Învierii.

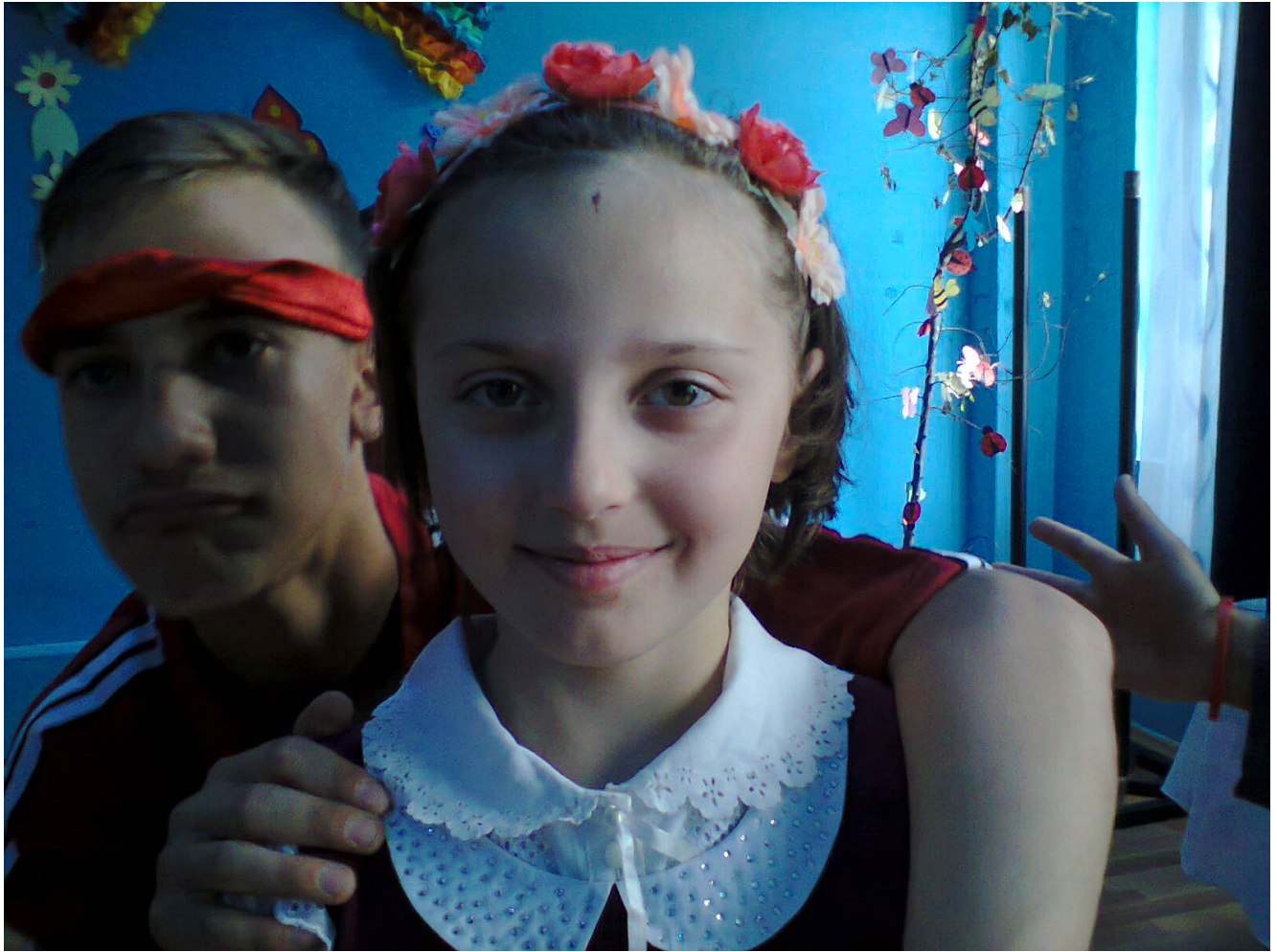

După programul artistic muzical-literar emoționant, conducerea centrului a ales să sărbătorească ziua de naștere a copiilor născuți în luna aprilie printr-o felie de tort, suc și voie bună. Ingredientele necesare pentru prepararea tortului au fost sponsorizate de părintele Timoftei Găurean de la parohia Agrieș comuna Târlișua, din protopopiatul Beclean, părinte Protopop de Beclean, Doru Zimveliu. De altfel părintele Timoftei Găurean este cunoscut prin faptul că a reușit să adune în casa parohială lucruri vechi ale țăranilor de altădată, transformând-o într-un lăcaș de suflet și cultură.

Au dorit să fie prezenți alături de copiii, Sânziana Săsărman, șef Centru pentru Protecția Copilului Beclean și scriitorul Nicolae Avram, șef al Serviciului Contabilitate, Salarizare Administrativ din cadrul Centrului pentru Protecția Copilului Beclean.

MESAJUL PRIMARULUI NICU MOLDOVAN CU OCAZIA SĂRBĂTORILOR DE PAȘTI

written by J de S | 07/05/2014

Nicu Moldovan le urează beclenarilor să aibă sărbători fericite alături de cei dragi. Iată mesajul întreg al edilului din Beclean :

Cu prilejul Sfintelor Sărbători de Paști, cea mai mare sărbătoare a întregii creștinătăți vom fi, ca în fiecare an, cu toții în mijlocul familiilor noastre, alături de cei dragi, pentru a ne bucura de Sfânta Sărbătoare a Învierii Mântuitorului Nostru, Iisus Hristos.

Vă doresc ca acest moment deosebit, sărbătorit de întreaga lume creștină, să vă aducă în case și în suflete lumină și bucurie, să vă dea puterea și speranța de care aveți nevoie pentru a trece cu bine peste orice încercări.

Sărbători fericite tuturor !

Primarul orașului Beclean,

Nicolae Moldovan

DREPT ÎN CREDINȚĂ

written by J de S | 07/05/2014

M-am gândit ce ar face Isus dacă ar reveni azi pe pământ. Ce ar fi El? Adventist, baptist, penticostal, ortodox, catolic? Sau ne-ar spune: „Iubiți-vă cum vă iubesc eu pe voi”? Cred că mai important decât toate discuțiile și disputele dintre culte e acest „Iubiți-vă cum vă iubesc eu pe voi” și „imitatio christi”, ceea ce înseamnă să-l imitam pe Isus în fapte.

Esența creștinismului este să putem vedea în chipul celuiilalt, chipul lui Hristos, care ni se revelează nu în discuții și dispute pe teme religioase ci în zâmbetul orfanului care a primit în dar o jucărie, în privirea văduvei care a primit o floare, în bucuria gesturilor simple de bunătate omenească.

După moarte, toți vom fi judecați, iar Isus nu te va întreba: Ai fost adventist, baptist, penticostal, ortodox sau catolic? El te va întreba: Când mi-a fost foame mi-ai dat să mănânc? Când mi-a fost sete mi-ai dat să beau? Când am fost în spital, bolnav, ai venit să mă vizitezi?

Trebuie să învățăm să gândim nu în termenii diferenței etnice, rasiale, sociale, culturale, religioase, ci în termenii apartenenței, pentru că, în ciuda tuturor diferențelor, suntem toți copiii lui Dumnezeu.

Toți aveți dreptate, înseamnă creștinism. Numai noi avem dreptate, înseamnă fanatism.

De ce ați mai ținut post dacă vă mâncați între voi? De ce mai mergi la biserică dacă apoi muști din aproapele tău? De ce te mai rogi seara și dimineața dacă la amiază îți canibalizezi fratele?

Există patru sintagme sau cuvinte care pot schimba lumea, dar oamenilor le este greu să le spună: „Te rog!”, „Iartă-mă!”, „Mulțumesc!” și „Te iubesc!”. Sunt cuvintele magice care readuc armonia, liniștea și pacea acolo unde există doar conflict, violență și haos.

Pentru că spuneam că este important să-L imităm pe Isus, și eu m-am născut și voi muri ortodox, ceea ce în traducere înseamnă drept în credință, și asta încerc să fiu: drept în credință. Am fost și în biserici catolice, și ortodoxe și adventiste și baptiste și penticostale și peste tot am fost bine primit și peste tot L-am simțit pe Dumnezeu. Nu este treaba mea să judec ceea ce fac reprezentanții altor culte religioase. “Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”. Scopul vieții mele este să-L caut pe Dumnezeu și mântuirea sufletului.

Creștinismul nu este o afacere de duminică! A fi creștin înseamnă a-l imita pe Isus în fiecare zi prin fapte, până la sfârșitul vieții.

Vă doresc să învie în voi bucuria vieții, așa cum Hristos a înviat din morți: “Cu moartea pe moarte călcând”, să simțiți în inimile voastre prezența vie a lui Dumnezeu, Lumina care luminează-n întuneric și întunericul n-o poate întuneca!

Paul Boroș

POMPIERUL RADU IOJA DIN BECLEAN S-A SINUCIS

written by J de S | 07/05/2014

Radu Ioja, de 28 de ani, a ales să-și încheie socotelile cu viața. A fost găsit mort în pădurea din Beclenuf. Se zice că și-ar fi injectat o substanță toxică . Se mai spune că ar fi fost îndrăgostit. Și că ar fi avut probleme financiare. Era pompier. Angajat al Inspectoratului pentru Situații de Urgență Bistrița-Năsăud. Poliția a demarat o anchetă pentru a stabili circumstanțele în care s-a produs decesul.

Pe pagina de facebook a lui Radu Ioja, cunoscuții și apropiații au scris zeci de mesaje. Iată unul emoționant de la Timea Gergely :

“Scumpul meu vecin nu mai esti acum...Acum nu mai am pe cine saluta pe casa scarilor cu „Ce faci Iaducu?” si daca nu vi la o cafea sau la europolis...Ai lasat un mare gol in urma ta si o mare suferinta pentru toti vecinii, prietenii si colegii tai de munca... Pentru mine si acum e un mare soc si inca nu imi pot revenii.. Dar chiar daca ai facut ce ai facut vei ramane mereu in sufletul si in amintirile mele.. Nu o sa te uit nici o data vecinul meu scump!! Dumnezeu sa te ierte, sa te odihneasca in pace si sa te binecuvanteze!! La revedere Ioja Radu :(((!!!”

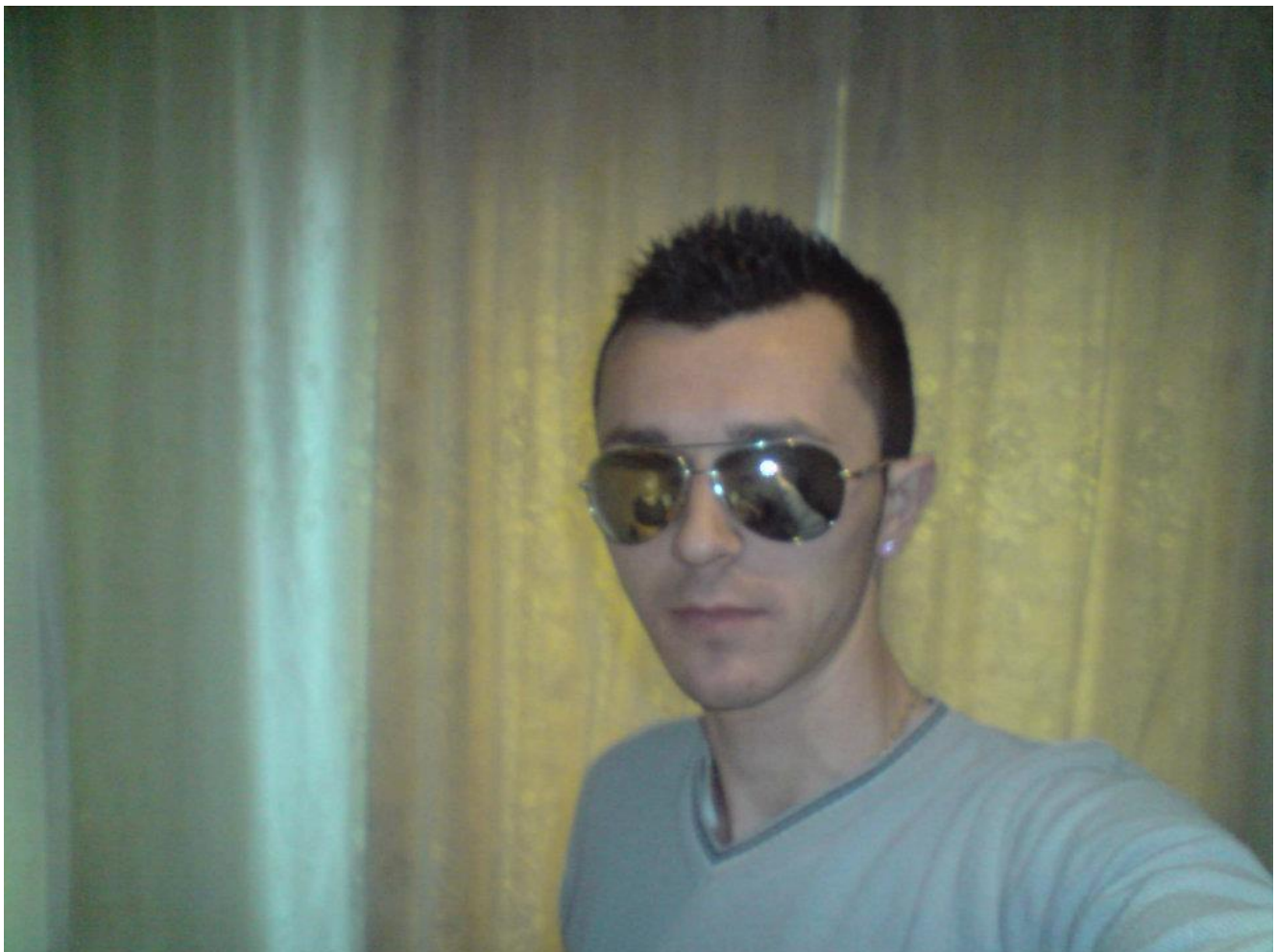

foto: facebook.

SEBASTIAN MARE, DE LA CENTRUL PENTRU PROTECȚIA COPILULUI BECLEAN, LOCUL II LA CROSUL “GABRIELA SZABO

written by J de S | 07/05/2014

Sebastian Mare, de 13 ani, elev la Centrul pentru Protecția Copilului Beclean a ocupat locul II, (casele VII - VIII), în cadrul crosului "Gabriela Szabo". Evenimentul a avut loc la Bistrița, zilele trecute și a reunit peste 1200 de participanți din mai multe județe. La Centrul respectiv, Sebastian mai are două surori: Denisa de 11 ani, Valentina de 15 ani. Tatăl copiilor decedat, mama în Italia. Sebastian vrea să facă liceul sportiv și să devină atlet.

LA MULȚI ANI, NICU MOLDOVAN!

written by Nicolae Avram | 07/05/2014

Am fost primul ziarist din județ care a scris și care a avut încredere în Nicu Moldovan. Și asta nu ca să mă laud. Departate de mine gândul ăsta. În 1998, Nicu Moldovan era un timid consilier local, implementat de fostul senator, Dan Prunea. Consiliul local de atunci, plin de foști nomenclaturiști. Care mai mult se războiau decât făceau treabă.

În vremea aceea, Nicu Moldovan și-a deschis în curtea casei sale un chioșc. Cu dulciuri și suc. La dozator. Un angro. Și o mică fântână arteziană. Era văzut ca un om de afaceri. De succes. Familist. Om bun. Iubitor de semeni. Asta a contat mult în opțiunea alegătorilor. Beclenari.

În 2000, administrația condusă de Viorel Luca, susținută de puternicii Olteanu și Marinescu a pierdut alegerile. Cu o diferență de circa 200 de voturi. În turul doi, Nicu Moldovan este ales primarul orașului Beclean.

Am observat că nici după patru ani, în care am continuat să scriu despre Nicu Moldovan, despre realizările sale, percepția colegilor mei ziariști nu se schimbase.

După 14 ani de administrație, Nicu Moldovan locuiește în aceeași casă. Are o mașină de serviciu. O familie frumoasă. Știu multe. Însă nu știu să-și fi făcut vile. Piscine. Palate. Știu că a făcut enorm pentru orașul Beclean. Chiar și atunci când fusese în opoziție, a reușit, cu bani puțini, să ia cele mai bune decizii. Administrative. Financiare. Gospodărești. Dovadă: Băile Figa. Un etalon al performanței administrative.

Și mai mult decât atât, s-a lăsat pe sine. La urmă. Ca să fie cel dintâi. Oameni care astăzi sunt în poziții înalte știu cât de mult îi datorează lui Nicu Moldovan. Nicu ar fi putut fi într-o poziție în minister, dar a renunțat. Ar fi putut fi deputat. Sau senator În schimb și-a pus priceperea. Și obrazul. Pentru alții. La prestigiul pe care îl are acum, Nicu Moldovan ar fi putea fi un candidat puternic chiar și pentru primăria Bistrița.

Mă bucur că astăzi primarul Nicu Moldovan este dat de presă. Drept exemplu. Omul care găsește soluții. Etc. În timp ce alții, se vaită.

La mulți ani, Nicu Moldovan!

ASTĂZI E ZIUA SENATORULUI IOAN DENEȘ

written by J de S | 07/05/2014

Este fratele primarului Nicu Moldovan. Din Beclean. S-a remarcat ca fiind cel mai harnic parlamentar bistrițean din actuala legislatură .Și asta după o analiză a Camerei Superioare a Parlamentului. Astfel, senatorul Ioan Deneș a luat cuvântul de 42 de ori în plenul Senatului a avut 28 inițiative legislative, 54 luări de cuvânt în plen, 5 declarații politice. La mulți ani!

DEPUTATULUI PSD DANIEL SUCIU ÎI PASĂ DE COPIII DIN CENTRELE DE PLASAMENT

written by J de S | 07/05/2014

Doamnă ministru, în ultima perioadă atenția mi-a fost atrasă de problema copiilor și tinerilor din plasamente, prin care accesul acestora la o cantitate zilnică necesară de hrană nu este în totalitate asigurat.

Este necesar să precizez că alocația de hrană a copiilor instituționalizați a rămas neschimbată din anul 2008, fiind prevăzut, prin HG nr. 421/2008 privind stabilirea nivelului minim al alocației zilnice de hrană pentru consumurile colective din instituțiile publice de asistență socială, ca autoritățile locale să majoreze acest cuantum, în funcție de posibilități, din bugetul propriu.

În acest context, copiii și tinerii din plasamente trebuie să primească o alimentație propice dezvoltării încadrându-se în bugetul de 10 lei pe zi, sumă alcătuită din norma oferită de stat și contribuția autorităților locale. În cazul studenților, cu vârste cuprinse între 18-26 de ani, situația este mai delicată având

în vedere faptul că trebuie să își asigure necesarul zilnic de hrană beneficiind de aceeași sumă, în valoare de 10 lei pe zi, în condițiile în care cantitatea de produse alimentare consumată este vizibil mai ridicată decât în cazul copiilor.

Doamnă ministru, doresc să vă întreb dacă veți lua în considerare mărirea alocației copiilor și tinerilor instituționalizați, având în vedere situația expusă mai sus.

Solicít răspuns în scris

Cu deosebit respect,

Vasile-Daniel Suciú, Deputat PSD

CAMPANIE DE CURĂȚENIE LA FIGA

written by J de S | 07/05/2014

La inițiativa prietenului nostru Vasile Hertely, voluntarii Fundației Marioana au participat duminică, 6 aprilie, la o campanie de igienizare la marginea pădurii de lângă Băile Figa. Cantitatea de gunoaie din pădure și de lângă pădure este imensă fiind imposibil pentru opt oameni, cei care au participat la această campanie de curățenie să adune toate gunoaiele aruncate de alții.

Am creat doar o insulă de curățenie într-o mare de gunoi. Efortul nostru seamănă cu povestea păsării colibri, care atunci când pădurea ardea, ea aducea câte o picătură de apă în ciocul ei mic, pe care o arunca peste incendiu. Și toate animalele râdeau de ea, spunând că e nebună, și că nu va putea stinge focul. Și pasărea colibri a răspuns: „Eu îmi fac partea mea.”

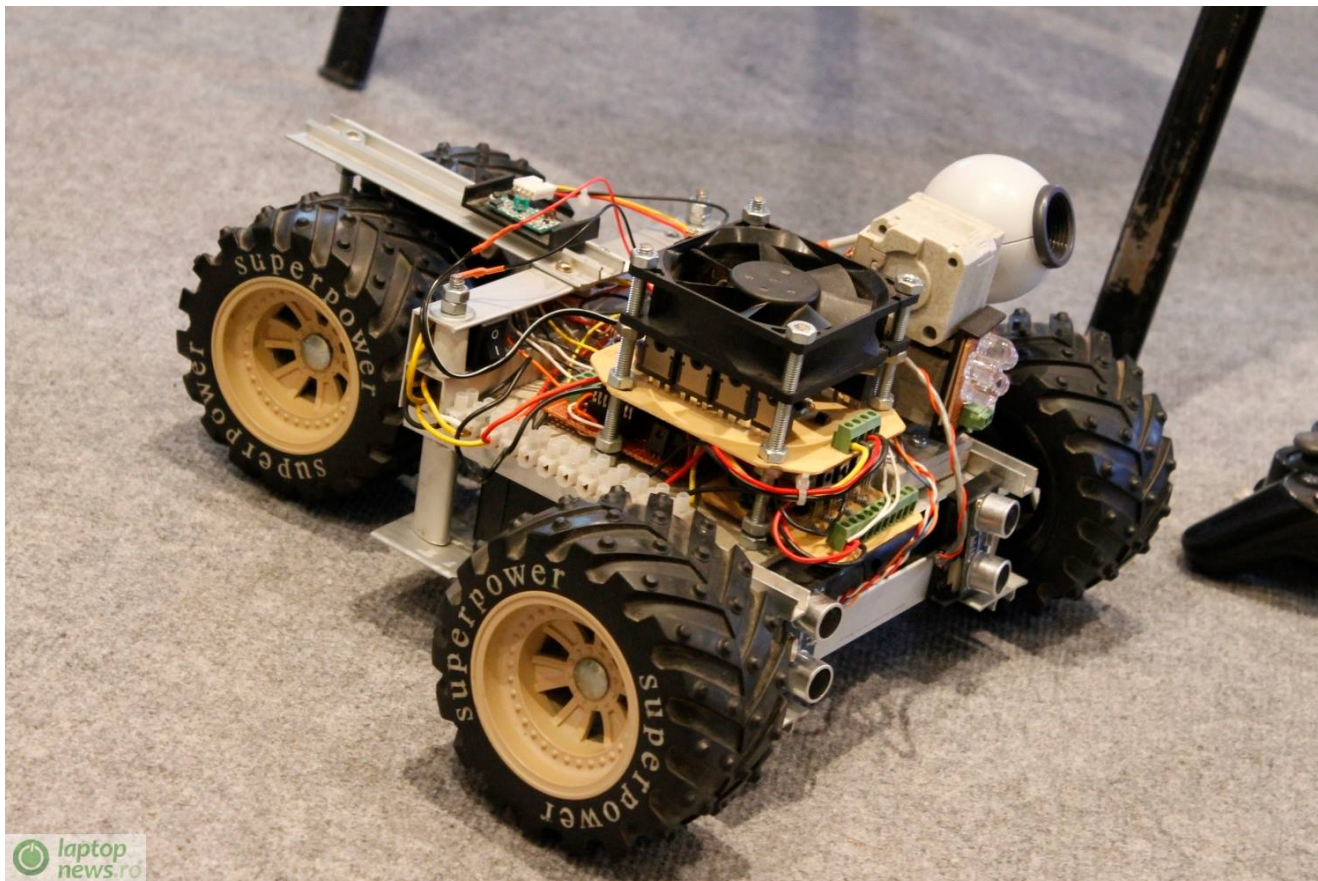
Paul Boros

LOCUL II LA VIENA PENTRU ANDREI KOVARI DIN BECLEAN!

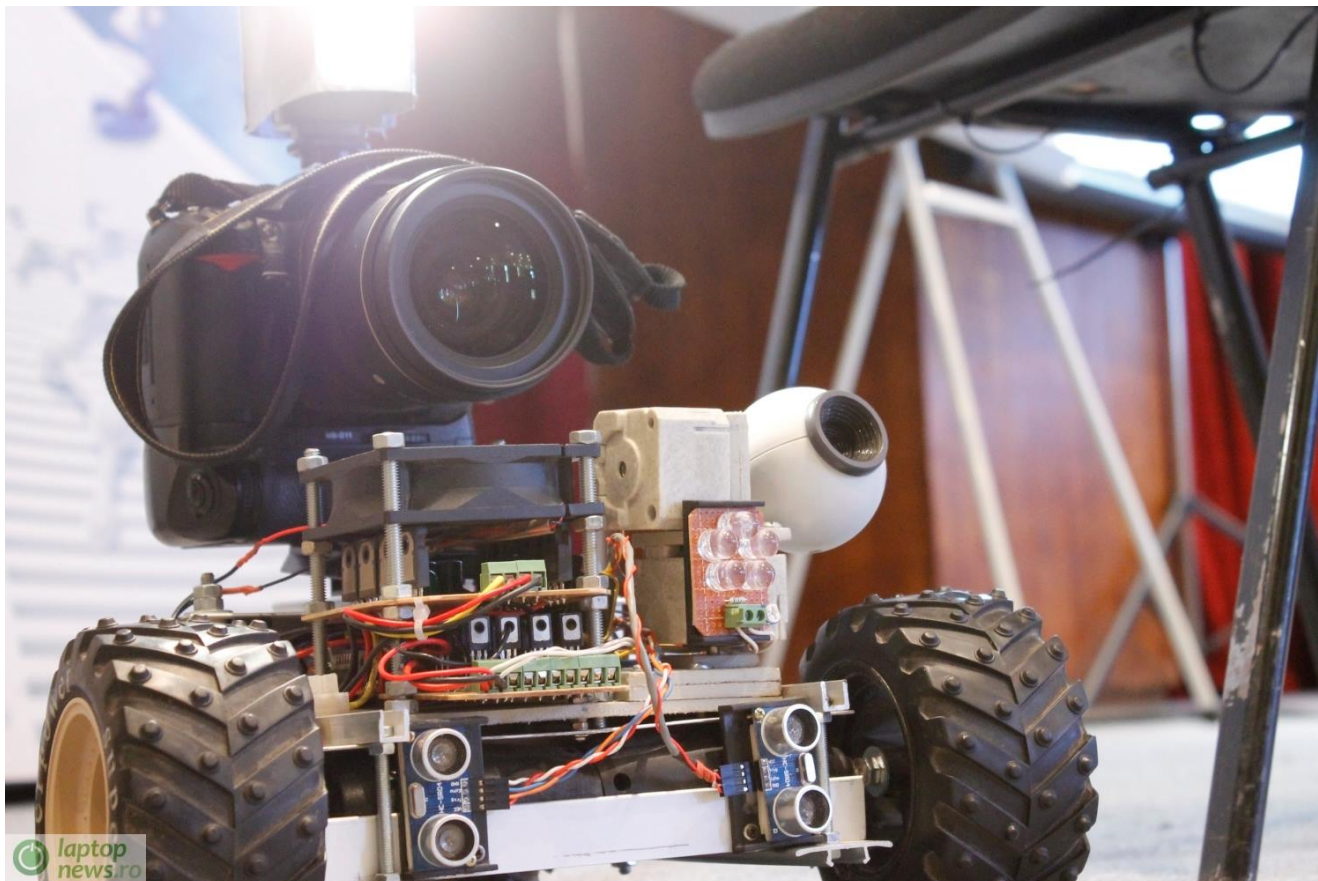
written by J de S | 07/05/2014

Andrei Kovari, elevul în clasa a XII-a la Colegiul Național „Petru Rareș” din Beclean s-a întors zilele trecute de la Viena, unde a participat la competiția Robot Challenge. ! Alături de coechipierul său, Robert Coțofană, student în Târgoviște, Andrei a obținut locul II pentru inventarea unui robot de viteză și performanța, numit de cei doi tineri - Overclocker 2.0., scriu cei de la Bistrițeanul.ro.

“A fost un concurs extraordinar, O grămadă de roboți de toate felurile, foarte multe culturi și persoane din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii... Am legat ceva prietenii cu tipi din Asia, Mexic și Italia...” a povestit Andrei Kovari pentru Bistrițeanul.ro, declarându-se impresionat de faptul că a văzut un număr atât de mare de roboți, de toate soiurile într-un timp și într-un spațiu așa de mic.

Andrei a mai povestit că în competiție au fost înscriși aproape 50 de roboți dintre care doar primii 16 au intrat în finală, unde lupta s-a dat între roboți care au fost puși să se întrecă doi cate doi.

foto: CityNews

DONEAZĂ 1 LEU PENTRU EMILIA!

written by J de S | 07/05/2014

Ziua de 16 martie este o zi specială pentru mine, fiind ziua în care am cunoscut-o pe Emy. Am vizitat-o pe Emilia Coptil, în Lunca Sătească, la cinci kilometri de Târlisua. Emy este elevă a Colegiului Național „Petru Rareș” Beclean. În urmă cu două luni a suferit o intervenție chirurgicală pentru extirparea unei tumori cerebrale. Acum învață din nou să vorbească, să umble, să trăiască. Eu am reușit s-o fac să zâmbească, atunci când, stând lângă patul ei pe un scaun, i-am spus că e foarte frumoasă. Mi-a spus: „Mulțumesc!” și a zâmbit. Mă rog ca Dumnezeu să-mi dea puterea și oamenii buni de care am nevoie pentru a o ajuta mai mult pe Emilia.

In urma unei postari pe Facebook, a Colegiului Național „Petru Rares” Beclean, în care era vorba despre vizita unor colegi acasă la Emilia, cu ocazia zilei de 8 Martie, am hotărât, împreună cu alți trei voluntari ai Fundației „Marioana”, Alex,

Florina și Silviu, să mergem la Lunca Sătească s-o cunoaștem pe Emilia.

Am hotărât atunci ca următoarea noastră campanie să fie „DONEAZA 1 LEU PENTRU EMILIA”. A doua zi am pregătit cutia pentru donații, în magazinul nostru, „Borosstyle” de pe Strada Grigore Silași, numărul 10. Și clienți, prieteni, colegi, oameni de bine au răspuns pozitiv dorinței noastre de a o ajuta pe Emilia, donând un leu, doi lei, zece lei.

Am vorbit cu Emilia duminică, pe când era la spital în Cluj, apoi cu mama sa, care mi-a spus că a plâns, spunând că nu va mai putea fi niciodată cum era înainte... I-am spus că nu trebuie să nu renunțe, să nu-și piardă speranța, credința în ea și în

Dumnezeu, care o poate vindeca și în oamenii buni, care o cunosc și o iubesc, și care au răspuns pozitiv dorinței noastre de a o ajuta. Și i-am făcut o promisiune: că nu vom renunța până când va putea să meargă din nou, să vorbească din nou să zâmbească din nou și să fie așa cum era înainte!

Paul Boroș

MICHELANGELO DIN BECLEAN A FOST ÎNCHIS: OTRĂVEA POPULAȚIA!

written by J de S | 07/05/2014

Patronul magazinelor Michelangelo, Sorin Seleșiu, a fost arestat. Magazinele din Bistrița și Beclean au intrat în vizorul instituțiilor de control... Potrivit Bistrițeanul.ro, în spatele acestor magazine de fațadă sunt afaceri de milioane de euro, de fraudare a statului - motivul principal care a declanșat ancheta care a descoperit ceva și mai grav: mecanismul de produs bani OTRĂVEA populația cu carne expirată vândută sub protecția instituțiilor statului.

Filiera internă era condusă de Andrei Sileanu și Sorin Seleșiu. În circuitul evazionist sunt implicate 45 de firme și peste 80 de persoane, din care 39 sunt deja urmărite penal.

Din referatul de arestare al DIICOT reiese că întreaga operațiune care a adus statului o pagubă de peste 23 milioane de lei era condusă de Andrei Sileanu și Sorin Seleșiu, patron al firmei clujene Michelangelo. Importul cărnii se făcea prin 12 firme ai căror asociați erau oameni cu posibilități materiale reduse, români și străini.

Sursa: Evenimentul Zilei.

BECLENARIII VOR AVEA ÎN ACEST AN BAZIN DE ÎNOT

written by J de S | 07/05/2014

După reluarea lucrărilor de construcție la bazinul didactic de înot din Beclean, construcția avansează de la o săptămână la alta, structura clădirii și acoperișul fiind deja conturate. Și în aceste zile se lucrează într-un ritm susținut, profitându-

se de vremea favorabilă, fiind executate atât lucrări la clădire, cât și la acoperișul acesteia. Potrivit constructorilor lucrarea va fi finalizată în acest an, pentru ca atât elevii beclenari, cât și alți iubitori ai sporturilor acvatice din oraș să se poată bucura de ea.

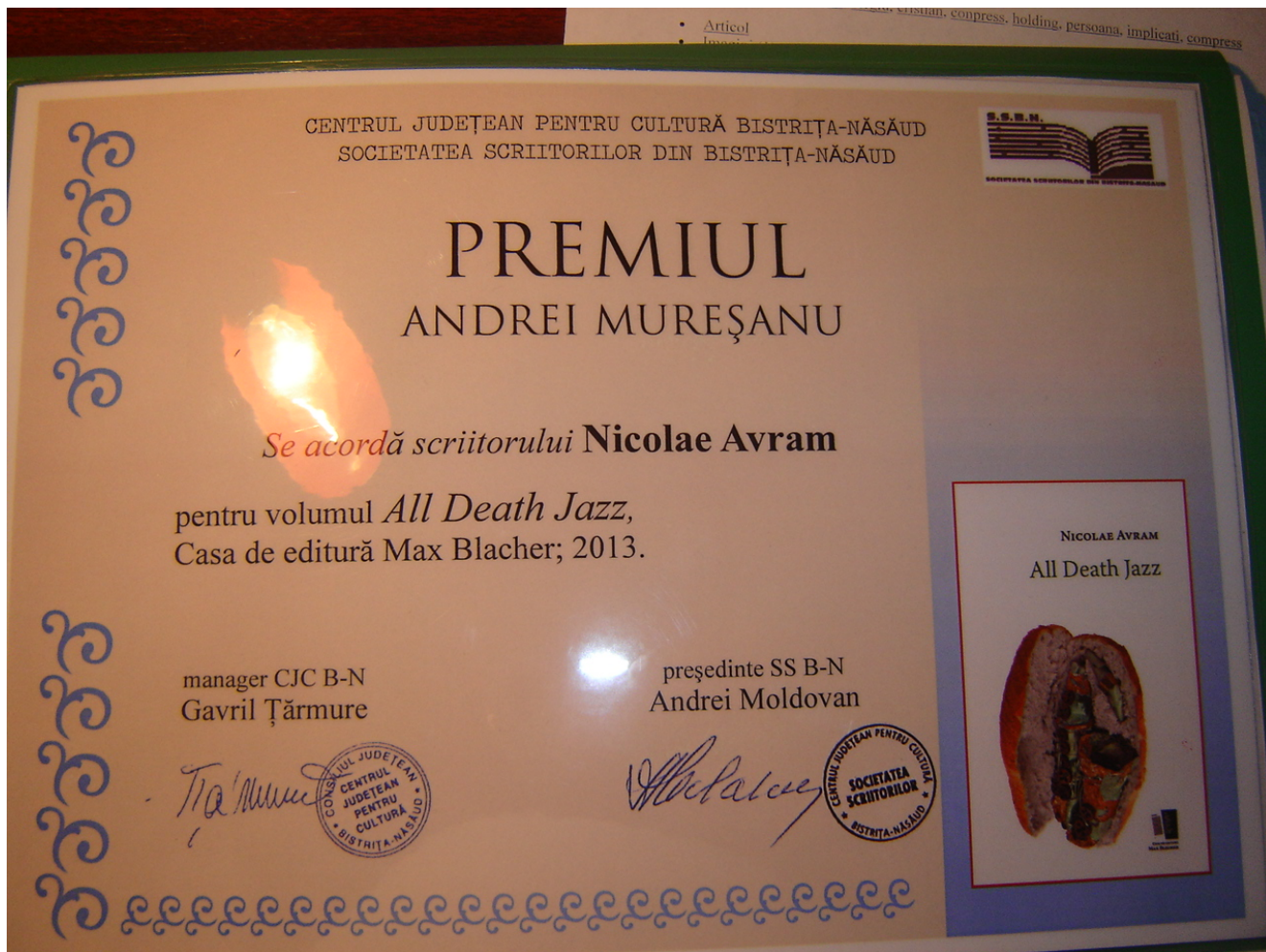
Conform proiectul întocmit, bazinul de înot de la Liceul Agricol din Beclean va avea o lățime de 12,5 metri, 25 metri lungime și până la 1,80 metri adâncime. Acesta va putea fi folosit nu doar de elevi, ci și de alți tineri (după orele de curs) sau alte persoane interesate din oraș. Intrarea pentru cei din afara liceului se va face contra cost, astfel încât din sumele adunate să poată fi acoperite o parte din cheltuielile necesare întreținerii și funcționării bazinului.

SCRIITORUL NICOLAE AVRAM DIN BECLEAN A PRIMIT PREMIUL „ANDREI MUREȘANU” PENTRU POEZIE

written by J de S | 07/05/2014

Scriitorul Nicolae Avram din Beclean a fost distins, în cadrul Galei Premiilor Societății Scriitorilor din Bistrița-Năsăud, cu premiul “Andrei Mureșanu” pentru volumul de poezie All Death Jazz apărut anul trecut la Casa de Editură Max Blecher. Evenimentul a avut loc vineri, 21 martie, fiind organizat de Societatea Scriitorilor din Bistrița-Năsăud a organizat, prin Centrul Județean pentru Cultură Bistrița-Năsăud, în colaborare cu Biblioteca Județeană.

Juriul, format din Comitetul Director SSBN, Andrei Moldovan-președinte, Emil Dreptate, Icu Crăciun, George Vasile Dâncu-vicepreședinți și Menuț Maximinian-secretar, a hotărât acordarea următoarelor premii pentru cărțile apărute în 2013 ale membrilor SSBN, care și-au depus volumele spre jurizare:

Premiul "Andrei Mureșanu" pentru poezie:

Nicolae Avram, „All Death Jazz”, Max Blecher

Premiul “Radu Petrescu” pentru scriitorii care nu sunt membri ai SSBN, dar care au o relație culturală cu județul Bistrița-Năsăud:

Ion Buzași, "Andrei Mureșanu. Poezii și publicistică", Editura Eikon

Premiul "George Coșbuc" pentru istorie literară (acordat de Biblioteca Județeană):

Mircea Daroși, „Gavril Istrate - decanul filologilor români”, Editura Mesagerul

Premiul "Ion pop Reteganul" pentru studii monografice:

Vasile Lechințan, Adrian Onofreiu și Mircea Prahase, „Fabricat în Runcu Salvei”, Editura Eikon

Premiul de debut al SSBN și al Editurii Eikon (în manuscris):

Vasile Vidican, volum de critică literară

În cadrul manifestării, pentru fiecare premiu, a fost un laudatio, adus de Ioan Pinteș (pentru Nicu Avram), Vasile Filip (pentru monografia Runcului), Icu Crăciun (pentru Mircea Daroși), Andrei Moldovan (pentru Vasile Vidican), Aurel Podaru (pentru Ioan Buzași).

foto: Răsunetul.

CAMPANIE DE CURĂȚENIE LA BECLEAN

written by J de S | 07/05/2014

Odată cu încălzirea vremii, Direcția Locală de Gospodărie Comunală, sub coordonarea directorului George Pop, a început la Beclean lucrările din cadrul campaniei curățeniei de primăvară, devenită deja o acțiune tradițională în oraș și în cartierele aparținătoare: Becleuț, Figa, Coldău, Valea Viilor și Rusu de Jos.

Lucrătorii societății beclenare lucrează deja din luna februarie, profitând de vremea bună, la curățarea trotuarelor, a bordurilor și rigolelor stradale, precum și la curățarea coronamentului copacilor și pomilor ornamentali. Muncitorii direcției vor desfășura în toată perioada de primăvară acțiuni ample de igienizare a străzilor și a trotuarelor, și se va acționa, de asemenea, pentru îndepărtarea resturilor și a deșeurilor menajere depozitate în locuri neautorizate. În activitatea de curățenie vor fi implicate utilajele și mașinile din dotarea Direcției, fapt care eficientizează campania desfășurată la Beclean.

De asemenea, angajații Direcției de Gospodărire Comunală vor desfășura în toată această perioadă acțiuni de pregătire și întreținere la spațiile verzi, rondourile de flori și în parcul central al orașului. Va fi curățat coronamentul arborilor

ornamentali, vor fi îndepărtate resturile rezultate și se va trece la acțiunea de văruire protectoare a acestora. În cadrul campaniei curățeniei de primăvară se vor mai desfășura lucrări de întreținere la podețe, curățarea rigolelor stradale, a canalelor de scurgere pluvială și vor fi vopsite bordurile străzilor și ale trotuarelor. Totodată, se vor derula o serie de acțiuni de curățenie și de ecologizare ale malurilor râurilor Someș și Meleș.

Acțiuni de igienizare precum cele derulate acum în oraș sunt programate periodic pe parcursul anului, însă cea mai mare dintre acestea este campania desfășurată în fiecare primăvară, înaintea Sărbătorilor de Paști.

CAIUS DIUGAN, MEMBRU AL AGA „AQUABIS” ȘI “ADI”

written by J de S | 07/05/2014

Caius Diugan, purtătorul de cuvânt al primăriei beclenare a fost desemnat, în ședința extraordinară a Consiliului Beclean, membru în Adunările Generale ale Acționarilor de la "Aquabis" și "Asociația de Dezvoltare Intercomunitară pentru Gestionarea Integrată a Deșeurilor Municipale în Județul Bistrița-Năsăud" (Serviciul Public de Salubritate, respectiv Precolectare, Colectare, Transport și Transfer al Deșeurilor Municipale în județul Bistrița-Năsăud).

Adunarea Generală este organul colectiv de conducere al Asociației, are rol și atribuții deliberative și este format din reprezentanții legali ai tuturor unităților administrative-teritoriale membre desemnați de părți prin hotărâri ale autorităților deliberative ale acestora (primari/viceprimari, președintele Consiliului Județean sau delegații acestora împuterniciți să-i reprezinte).